

Gn kapitola 19.

[1] I přišli ti dva poslové večer do Sodomy. Lot seděl v sodomské bráně. Když je spatřil povstal jim vstříc, sklonil se tvář k zemi [2] a řekl: "Snažně prosím, moji páni, uchylte se do domu svého služebníka. Přenocujte, umyjte si nohy a za časného jitra půjdete svou cestou." Odvětili: "Nikoli přenocujeme na tomto prostranství." [3] On však na ně velice naléhal; uchýlili se tedy k němu a vešli do jeho domu. Připravil jim hostinu, dal napéci nekvašené chleby a pojedli. [4] Dříve než ulehli mužové toho města, muži sodomští, lid ze všech koutů mladí i staří, obklíčili dům. [5] Volali na Lota a řekli mu: "Kde máš ty muže, kteří k tobě této noci přišli? Vyveď nám je, abychom je poznali!" [6] Lot k nim vyšel ke vchodu, dveře však za sebou zavřel. [7] Řekl: "Bratři moji, nedělejte prosím nic zlého. [8] Hledte, mám dvě dcery, které muže nepoznaly. Jsem ochoten vám je vyvést a dělejte si s nimi, co se vám zlíbí. Jenom nic nedělejte těmto mužům! Vešli přece do stínu mého přístřeší." [9] Oni však vzkřikli: "Klid se!" A hrozili: "Sám je tu jen jako host a bude dělat soudce! Že s tebou naložíme hůř než s nimi!" Obořili se na toho muže, na Lota, a chystali se vyrazit dveře. [10] Vtom ti muži vlastníma rukama vtáhli Lota k sobě do domu a zavřeli dveře. [11] Ale muže, kteří byli u vchodu do domu, malé i velké, ranili slepotou, takže nebyli schopni nalézt vchod. [12] Tu řekli ti muži Lotovi: "Mášli zde ještě někoho, zetě, syny, dcery, všechny, kteří v tomto městě patří k tobě, vyveď je z tohoto místa. [13] My přinášíme tomuto místu zkázu, protože křik z něho je před Hospodinem tak velký, že nás Hospodin poslal, abychom je zničili." [14] Lot tedy vyšel a promluvil ke svým zetům, kteří si měli vzít jeho dcery. Řekl jim: "Vyjděte hned z tohoto místa, poněvadž Hospodin chystá tomuto městu zkázu." Ale zetům to připadalo, jakoby žertoval. [15] Když vzešla jitřenka, nutili poslové Lota: "Ihned vezmi svou ženu a obě dcery, které tu máš, abys pro nepravost města nezahynul." [16] Ale on váhal. Ti muži ho tedy uchopili za ruku, i jeho ženu a obě dcery - to shovívavost Hospodinova byla s ním -, vyvedli ho a dovolili mu odpočinout až za městem. [17] Když je vyváděl ven, řekl: "Uteč, jde ti o život. Neohlížej se zpět a v celém tomto okrsku se nezastavuj. Uteč na horu, abys nezahynul." [18] Lot jim však odvětil: "Ne tak prosím, Panovníku. [19] Hle, tvůj služebník našel u tebe milost. Prokazuješ mi velké milosrdenství, že mě chceš zachovat při životě. Já však nemohu na tu horu utéci, aby mě nepostihlo něco zlého a abych nezemřel. [20] Hle, tamto město je blízko, tam bych se mohl utéci, je jen maličké. Smím tam utéci? Což není opravdu maličké? Tak zůstanu naživu." [21] I řekl mu: "Vyhovím ti i v této věci; město, o kterém mluvíš, nepodvrátím. [22] Uteč tam rychle, neboť nemohu nic učinit, dokud tam nevejdeš." Proto bylo to město nazváno Soár (to je Maličké). [23] Slunce vycházelo nad zemí, když Lot vešel do Soáru. [24] Hospodin začal chrlit na Sodomu a Gomoru síru a oheň; od Hospodina z nebe to bylo. [25] Tak podvrátil ta města i celý okrsek a zničil všechny obyvatele měst, i co rostlo na polích. [26] Lotova žena šla vzadu, ohlédla se a proměnila se v solný sloup. [27] Za časného jitra se Abraham vrátil k místu, kde stál před Hospodinem. [28] Vyhlížel směrem k Sodomě a Gomoře a spatřil, jak po celé krajině toho okrsku vystupuje ze země dým jako dým z hutě. [29] Ale Bůh, když vyhlazoval města toho okrsku, pamatoval na Abrahama: poslal Lota pryč ze středu zkázy, když vyvracel města, v nichž se Lot usadil. [30] Lot pak vystoupil ze Soáru a usadil se se svými dvěma dcerami na hoře, protože se bál usadit se v Soáru. Usadil se s oběma dcerami v jeskyni. [31] Tu řekla prvorozená té mladší: "Náš otec je stařec a není muže v zemi, aby k nám podle obyčeje celé země vešel. [32] Pojď, dáme otci napít vína a budeme s ním ležet. Tak dáme život potomstvu ze svého otce." [33] Daly mu tedy té noci pít vína. Pak vešla prvorozená a ležela s otcem. On však nic nevěděl, ani když ulehla, ani když vstala. [34] Příštího dne řekla prvorozená té mladší: "Hle, na dnešek jsem ležela s otcem já. Dáme mu pít vína i této noci a vejdeš ty a budeš s ním ležet. Tak dáme život potomstvu ze svého otce." [35] Daly mu tedy pít víno i této noci a mladší přišla a ležela s ním. On však nic nevěděl, ani když ulehla, ani když vstala. [36] Také obě Lotovy dcery otěhotněly se svým otcem. [37] I porodila prvorozená syna a nazvala ho Moáh (to je Z otce zplozený); ten je praotcem Moábců až podnes. [38] A mladší porodila také syna a nazvala ho Ben-amí (to je Syn mého příbuzného); ten je praotcem Amónovců až podnes.